

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4/50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9/00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebuza

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRINCIPAL
IMPREMTA
CARRER DE FORTUNY, NUM. 2 TE33
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2,293

ANY IX.-NUM. 2.639 BARCELONA, DIMECRES 29 DE MAIG DE 1912 UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ULTIMS DIES

DE LA

Gran exposició y venda

DE

NOVETATS D'ESTIU

Preus considerablement reduïts

confeccions pera senyora y nens

Estampats, Teixits

Camiseria, Colls, Punys, Genre de punt, Corbates, Barrets de palla, etc., etc.

Grans ocasions

SECCIÓ DE CATIFES (primer pis)

Complet assortit en persianes de totes classes a preus sumament reduïts

Bàsculas-Caixes Pibernat

per Cabals

Avinyó, 8-10

Revisions històriques

Valor històric y poètic de la guerra dels Segadors

I

Sentit general de la revolta

Es sabut que Barcelona tingué, en el mes de Juny de 1640, la seva veritable setmana trágica. D'aquesta setmana trágica, coneguda pòsticament en la famosa cançó èpica dels Segadors, varen ferir una setmana gloriosa els mateixos catalans que s'escandalitzaren davant els suposats horrors de la setmana trágica de 1909. Mentres, però, els pagans incendiàries y homicides de 1640 varen ésser una mena d'assoladors de Bastilla, els homes de les barrides de Juliol son uns descomulgats de què's compon l'humanitat, pètex d'aquesta inconseqüència; l'història és doble, perquè com història vol dir narració de conflictes entre les dues eternes forces enemigues de què's compon l'humanitat, cal història reflecta les mons d'una o altra forsa, segons quin sia l'historiador. L'historiador és sempre un advocat, qui defensa el seu pledeant y ataca l'adversari.

La revolució de Catalunya en 1640, i en quin sentit s'integra dins la psicologia general del poble català? Hem de considerar-la com el darrer espurneig de l'independència catalana, a manera de darrer moment de la nostra èpica Mitja, o com un anunci llunyà de l'esperit actual, un «precatanisme». Els homes de 1640, i en uns romàntics antipais? Catalunya i va revelar-se com una nació capaç de democràcia, capaç d'assimilarse el principi que atribuïa en el poble la font del poder y de la sobirania? Va haver-hi en realitat a Catalunya un mudi revolucionari anàleg al de l'Anglaterra d'aquells dies, o al de la França al·lores futura? Era allò una aspiració de vaga y boirosa modernitat, o bé una obstinació en la manera tradicional?

Curiosa observació: l'història d'aquelles diades, de que alguns han volgut fer una història d'Espèrs Catalanes, ha conegut en un llibre clàssic castellà, la «Guerra de Catalunya» d'en Melo; y així la coincidència de la separació de Portugal ha incorporat a la literatura castellana la revelació primera del reaccionisme de Catalunya. Y en canvi la ploma d'un català, don Celsi Pujol y Camps, (1) ha intentat vindicar els catalans, en lo possible, contra les acusacions d'en Melo.

L'assassinat de Catalunya tingué dos as-

sessió aprivada dels reis el domini sobre terres y habitants.

Tenim, doncs, que si bé en les seves camins aquell moviment va ésser una protesta contra vexacions materials y una obstinació tradicionalista, en els seus resultats va ésser la topada entre un sentit de política, això és, de ecosa pública, y un sentit de sumissió incondicional, de fidelitat absoluta. El lliure examen s'introduïa en el judici de les disposicions reials; era allò un cas de protestantisme aplicat als negocis de govern. El vassall discutia el dret de l'amo, y se declarava ciutadà. Quan els consellers de Barcelona, cap y casal de Catalunya, negaren l'obediència a Felip IV, al·lores sí que s'incorporaren en aquella corrent d'emancipació de les ciutadanes, de les burgesies, qui ajuntà els homes de Villalar amb els homes del 1789 francès.

GABRIEL ALOMAR

ECOS

L'AUTOMOBIL del senyor governador, està predestinat a donar un mal dia a la ciutat. No en va té el color groc. Una vegada per no portar un funal fou denunciat per un digne municipal. Aquella denuncia de poc que no causa la dimissió de l'arcalde. Ara, en el romatge del Ram, el senyor governador, sembla que volgué passar per entre's devots, oposant aquests amb rons tan convinents que'l senyor governador y el seu echauffers tingueren de treure's els revólvers.

El senyor governador, tindrà tota la raó. Les vies públiques, sobre tot les foranes, no poden ésser accorades per uns romers. Que's fassi la processó, que's guanyi qui vulgui el col en una hora de passeig mistic, però quan uns senyors volen seguir el seu camí, sobre tot quan porten pressa, com segurament portaria el governador, el seguit devot deu deixar pos, perquè no es produïri molesties, ni exacerbat impaciències, com se dona gust a la divinitat. Però tot y tenint la raó, el governador no negarà que si ha guanyat anat a peu o en carruatge distint a l'automobil, no hauria representat una esona automobilista a la francesa.

Diem a la francesa, perquè l'incident que narrem, es ben bé una esona espanyola que nosaltres hem de a qualsevol casa productora de pel·lícules. Qui no recorda aquell fantàstic automobil d'una pel·lícula ridiculitzadora de la cursa París-Pekin? Saltava montanyes, desmuntava arbrades milenàries, corria sola l'aigua del mar. No'l deixava res, ni l'hi malia, ni l'occeï. La casa Pathé, no pensà amb Espanya. Aquí un automobil, després de saltar rius, mars y montanyes, arriba davant d'una professó y se detura. Y no sols se detura, sinó que amb els revólvers a la mà, els passatgers han de recular. Seria aquesta una pel·lícula de costums tradicionals espanyols, que no dubtem serà aprofitada per les cases cinematogràfiques, a les quals enviem aquest solt, per si volen aprofitarlo pera que París rigui una mica, amb l'automobil den Max-Linder, deturat davant d'un espanyol amb ciri y escupulori.

HA MORT a Montevideo en Francesc Vázquez, un bon actor català, que emigrà cercant profits y glories que per la seva terra no trobava. En Vázquez, va estrenar el dia maig, den Puig y Ferrater, y «Fructidor», de l'Íglesi. Era un d'aquells actors intel·ligents y abnegats, que tingueren fe, treballant amb tot el cor, en el teatre català.

Ha mort l'any de Catalunya, que tant estimava. Que aquest peti record creixi també en la memòria de tots els seus amics.

—

VUITCENTS choristes, obrers tots ells, varen reunir-se el passat diumenge a Vil·lafranca del Penadés en festival hermoísim. La mà destra y serena den Morera va fer vibrar els cors dels cantaires, els quals després del treball quotidià suben hermoísim la seva vida amb la música y l'art.

Obra bella la den Morera! Com un apòstol ell se posa al davant dels seus Clavé, pera nodrirlos d'espíritualitat. Es sagrat aquest romatge den Morera per les viles queixes que sabon aixecar aquestes escoles populars de les societats corals. Estimem-lo en aquest obrer que canta, després de la fatiga feina diària y venerem les institucions nobilitants tan vegada les úniques de moltes de les nostres viles plàcides y indiferents.

Remindim un tribut an en Morera, en aquest moment en que l'obra magna ja comença y els qui hagin vist com el treballador del nostre poble predicava a la societat a canviar, pensen que la seva ànima té l'entesa y la plenitud de forsa dels grans patriotes. Y l'apostolat den Morera té d'esser fruitós en bé de la educació artística vilatana actualment guirabé imperceptible.

Lo dels tramvies

S'ha presentat a l'Ajuntament, pera que aquest el trasmeti al governador civil, un recurs d'abandó contra l'acord prorrogat el terme de la reversió dels tramvies demostres en ell que diu acord es no sols l'essu en 160 milions de pessetes a l'erari de la ciutat, sinó que està en evident contradicció amb la vigent llei de ferrocarrils y la mateixa Llei Municipal. S'acompanya a l'expressat recurs, com a document aprovatori, un follet de la conferència donada pel regidor don Joan Nualart a l'Ateneu Barcelonès y que s'ha publicat darrenament.

FILLS DE R. MAS SARDÀ

RAMBLA DEL CENTRE, 23 - BARCELONA

Negocien el cupó del Deute 5 per 100 Amortizable, venciment 15 de maig pròxim.

Unió y Conjunció

Com que segurament els radicals procuraran treure partit del fracàs de les gestions d'en Nakens pera constituir una nova unió republicana, ho serà insistir en els justificats motius d'aquest fracàs y en les raons que abonen la conducta dels prohoms republicans que no assistiren a la reunió convocada.

Els radicals dirán: «Ja ho veieu; nosaltres som els únics republicans que volem de cor la república, perquè som els únics que hem acudit a l'assamblea en la qual havia de pactar-se l'unió de totes les forces republicanes pera enderrocar l'actual règim. Els altres republicans no volen l'unió projectada perquè estan molt ben avinguts amb la monarquia».

Això dirán segurament els radicals. Però se'ls pot ben respondre que si'l seu capdill era partidari d'aquesta, seria segurament per fer estèril, pera condemnar a la més absoluta inactivitat les forces republicanes. Qui no ho recorda? A començaments de l'actual centuria se'n pactà una d'aquestes unions entre's republicans y amb més esperances y més entusiasmes com s'hagin vist poques vegades. A les primeres eleccions legislatives que tingueren, la minoria parlamentària que's republicans enviaren a les Corts fou nombrosa com mai ho havia sigut d'ens de la restauració. Y que'n sortí de tant bell tel·lor, de tant grossos entusiasmes, de tant belles esperances? Res, absolutament res. La obra d'aquella unió fou completament nula, la seva forsa romangué inactiva, el celebrador de la República se fongué en part de la manera y en les mans que tots sabem y a l'últim la tant celebrada unió va disoldre's espontàniament, sense haver pogut realitzar ni'l començament de les bones esperances que feu començar la seva naixença.

Raó d'aquest fracàs? Aquells esperits simplistes que sols veuen l'aspecte més superficial de les coses, vos parlarán de les ambicions dels caps de colla de les forces republicanes, de les seves rivalitats, de les seves hostilitats... Parlemes tot això. Les raons fondestes, essencials d'aquell fracàs, estan en altra cosa; estan en la profunda diferenciació de temperament, de tendències y d'ideals que existeixen entre uns republicans y altres. Si en la monarquia espanyola fos possible un partit liberal digne realment d'aquest nom, hi hauria més diferència entre un federal y un progressista, per exemple, que entre aquest darrer y un monàrquic. Y com és possible que s'entenguin y constitueixin un partit amb unitat y cohesió gent tan diversa?

El resultat fou el que havia de ser: que cadascú tirà per la seva banda y que l'unió, sollicitada per tendències tan heterogènies, no pogué fer res de profit, com no's mou de lloc la cosa que estiren en sentits oposats forces iguals en potencia.

La Solidaritat fou un altre exemple de l'absoluta incapacitat per l'acció d'aquesta mena de conglomerats de forces heterogènies. Y no's digui que'l cas és disint, perquè si en l'Unió republicana hi havia de comú el ideal republicà pera servir d'aglutinant en la Solidaritat hi havia l'ideal patriòtic. Havent de tenir en compte encara que la Solidaritat fou pactada amb una elasticitat de temperament, de tendències y d'ideals que existeixen entre uns republicans y altres. Si en la monarquia espanyola fos possible un partit liberal digne realment d'aquest nom, hi hauria més diferència entre un federal y un progressista, per exemple, que entre aquest darrer y un monàrquic. Y com és possible que s'entenguin y constitueixin un partit amb unitat y cohesió gent tan diversa?

El resultat fou el que havia de ser: que cadascú tirà per la seva banda y que l'unió, sollicitada per tendències tan heterogènies, no pogué fer res de profit, com no's mou de lloc la cosa que estiren en sentits oposats forces iguals en potencia.

La Solidaritat fou un altre exemple de l'absoluta incapacitat per l'acció d'aquesta mena de conglomerats de forces heterogènies. Y no's digui que'l cas és disint, perquè si en l'Unió republicana hi havia de comú el ideal republicà pera servir d'aglutinant en la Solidaritat hi havia l'ideal patriòtic. Havent de tenir en compte encara que la Solidaritat fou pactada amb una elasticitat de temperament, de tendències y d'ideals que existeixen entre uns republicans y altres. Si en la monarquia espanyola fos possible un partit liberal digne realment d'aquest nom, hi hauria més diferència entre un federal y un progressista, per exemple, que entre aquest darrer y un monàrquic. Y com és possible que s'entenguin y constitueixin un partit amb unitat y cohesió gent tan diversa?

Més que més havent-hi avui un organisme com la Conjunció Republicana Socialista, que pot aplegar totes les forces republicanes pera l'obra comú d'instaurar la República, sense demanar l'abdicació de cap dels principis que porten en la seva bandera cada un dels estols republicans y sense posar cap trava a la propaganda d'aquests principis.

Y no diguin els radicals que ells no poden formar dintre de la Conjunció perquè en varen treure. Això no és cert: fou en Lerroux qui va sortir. Posat en el dilema d'haver de triar entre's regidors radicals de Barcelona que dilapidaven els cabals públics y la seva permanència en la Conjunció pera treballar amb els demés republicans per la República, preferí amparar els negocis sospitosos dels seus amics, que fins elements radicals condemnaven de manera pública. Recordis sinó la cèlebre conferència d'en Guerau del Riu y l'actitut de protesta contra la majoria radical de l'Ajuntament que molts elements del partit radical adoptaren.

Com se vol, doncs, que's republicans no radicals anessin ara a una unió amb en Lerroux, quan aquest s'allunya de l'organisme que's aplega, pera sortir a la defensa de uns elements immorals administratius?

Com se vol que's republicans s'entendin a qui ha declarat dogma del seu partit que val més la disciplina que la moralitat? Fins desunt de banda la forçada esterilitat d'aquestes unions d'elements heterogènies, ha de tenir-se en compte que es per l'absoluta moralitat dels republicans que ha de venir si de cas la República. Recordis que l'arma nostra contra'l règim actual és la seva profunda irremediable corrupció. Y que'n treuríem de pactar totes les unions imaginables, si la gent ens podia tirar en cara exemples de mala administració com la dels radicals a l'Ajuntament de Barcelona?

Amb els homes turats no poden unir-hi's bons republicans, els que de cor desitgen l'enderrocament de la República. Una semblant unió allunyaria indefinidament la seva vituola. Si la República ha de venir, serà perquè ofereixi la solida garantia d'una administració justa y honrada. Es per millorar si de cas que's homes desitgen les mudances.

Dr. Serrallach Vies urinaries
122 y 627. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.º 6.

Política internacional

Dos camins pera l'Anglaterra: l'acostament anglo-alemany ó l'aliança franco-anglesa

Poques vegades s'havia vist l'actual desorientació en la política internacional europea. Es evident que les agrupacions de potències febles en temps d'Eduard VII estan avui desbalistades y's va a les palpetes pera arribar a noves agrupacions que tornin a establir lo que en el llenguatge diplomàtic s'anomena l'equilibri europeu.

El cas de l'Anglaterra demostra plenament la desorientació de que parlem. Durant molts anys la diplomàcia britànica ha estat l'eix a l'entorn del qual han girat les altres. Y avui l'Anglaterra no té cap política internacional pròpia y segura. Fa mesos que treballa en tenir-la, però fins ara no ho ha conseguit.

L'incertitut y la desorientació presents expliquen el perquè és possible que's parli alhora de dugués oposades polítiques internacionals a seguir per Londres. Son recents els insistents rumors sobre l'existència de negociacions encaminades a una entente entre l'Anglaterra y l'Anglaterra. Y tot parlant d'aquesta entente, se parla aquests dies, també insistentment, d'una formal aliança franco-anglesa.

L'Anglaterra se troba davant d'una bifurcació de camins. Pot seguir la direcció indicada per Eduard VII, accentuant fins a convertir en aliança formal lo que ha estat fins aquí cordial intelligença. Y pot trancar de camí, separant-se de la França y acostant-se a l'Alamania. Les dugués solucions —que posen no arribarien a ésser tals solucions— tenen forts inconvenients.

Poes dies fa que'l comte Wolff Metternich, embaixador de l'Alamania a Londres, va ésser obsequiat amb un apt de comiat pels seus compatriotes residents a la capital anglesa. En aquest apt el comte Wolff Metternich digué:

«Tinc l'esperansa y la ferma convicció que deixo al meu successor una tasca més fàcil que la que jo he trobat.

«El moment és favorable. A no ésser que's

simptomes siguin molt enganyadors, pot assegurar-se que hi ha un moviment de reconciliació entre's dos grans pobles angles y alemany.

«Però la diplomàcia hi ha aquí un terreny d'acció fecond que recompensarà les esforces dels nobles esperits que's consagrin an aquesta obra. La meua tasca ha consistit en preparar. Espero fermament que'l meu successor n'obtidrà els fruits».

Les paraules del comte Wolff Metternich, molt explícites per ésser un diplomàtic qui les diu, semblen una prova de que a Londres han entrat pel camí de l'acostament a l'Alamania. Mes heusquí que, d'una setmana ençà, la premsa anglesa y la francesa exterioritzen l'existència de pensaments d'aliança entre's dos pobles.

Partint del supòsit d'aquesta aliança, diversos diaris anglesos tracten aquests dies de la manera com l'Anglaterra podria ajudar a França en cas de guerra. Amb aquest motiu se torna a parlar de l'establiment del servei militar al Regne Unit, amb la consegüent creixença dels efectius de l'exèrcit de terra. Y se recorda lo que tres o quatre anys ençà deia Lord Roberts, qui domanava la creació d'una forsa de 250,000 a 300,000 homes, destinada, en cas necessari, a desembarcar en el continent.

La revista anglesa «Spectator» sosté la tesi que l'Anglaterra ha d'evitar a qualsevol preu una victòria de l'Alamania sobre la França, y que'l millor mudi per evitar-la és pactar sense retard una aliança amb la República francesa. «Si França fos aixafada y l'equilibri europeu destruït—diu—la nostra situació fora difícil. És impossible preveure sense alarma l'hipòtesi d'una Alamania victoriosa, engrandida y mestressa de la flota francesa... En semblant cas, no tindríem altre remei que disputar als alemanys, en males condicions, l'imperi del mar, o resignar-nos a ésser satèl·ls de l'imperi germànic».

A. R. y V.

Als catalans

La Comissió Organitzadora de l'Assamblea Nacionalista de Tortosa, se dirigeix a tots els fills de Catalunya pera fer's saber que, definitivament se celebrará els dies 5, vespre, y 6 del prop vinent Octubre.

Se deu aquest retard a la porada de temps ocasionada pels dúples y variacions dels Prohoms Regionalistes. En Raymond d'Abadal y En Narcís Verdager y Callís qui enen d'aquesta Comissió y se n'hien rebut darrenament. Prelimien els dies sonyors l'aplastament indefinit de l'Assamblea, suposant a l'actual moment polític perill de manifestacions hostils envers els elements per als quals representen; pero tots els altres individus de la Comissió estimant infundat aquelles temors, després d'haver procurat vanament esbarriar, han resolt amar determinadament a la celebració del projectat acte solemne de Germanor Nacionalista, y, precisament, amb els mateixos amplexos criteris y purissims finalitat patriòtica, amb que la concebi en un principi l'Unió Catalana.

Per sort el procediment regulador de la Convocatòria y la acordada al sobrevenir la discrepància referida; així es que podrà seguir-se el camí ja traspat per tots de com a acord.

Y cal esperar que l'ajornament forós de l'Assamblea, per manca de temps disponible abans de les vacances d'estiu, el deixar un llarg espai de repòs fins a primers d'Octubre darà lloc a que pugui reflexionar bo tot hom sobre la millor conducta a seguir pel bé de nostra Terra.

A l'Assamblea s'hi cridarán oportunament a tots els elements que volen ser considerats com a «Nacionalistes». Assistint-hi demostraran qu'ho son.

Catalunya's mira a tots. Ella vol que següem prescindir de les nostres diferències polítiques pera treballar agermanats en la Obra Social de les seves reivindicacions.

Y a aquesta magna conjunció de voluntats ens hi compenyen ademés amb xarxerose críes d'entusiasme els catalans allunyats de la Patria.

Els qui firmen, per sa part responen de que sabrán complir llur deure. Cal desitjar que tothom fassi el mateix.

Barcelona 23 Abril 1912.—D. Martí y Julià: Pere Corominas; Miquel Laporta; A. Suñel; M. Folguera y Durán; Josep Maria Roca; J. Franquesa y Gomis; J. Roderas y Calmet.

Al entorn d'un nou setmanari d'Esquerra Catalana

En l'hora del brindis del brillant banquet que ans d'ahir se dedicà an el abnegat federal nacionalista e inflexible defensor de la República Portuguesa, en Ignasi Ribera y Rovira, ens anuncià escoltant amb goig, la pròxima aparició d'un vell y beatidor setmanari que, amb el nom d'«El Cor del Poble», serà constant propagador dels renovadors ideals de Federació, Nacionalisme y República; mantenint-se alhora intensament respecte les santes doctrines que son essència d'unes nobles aspiracions y que estan encarnades en la nostra Esquerra patriòtica.

Al venir a la llum pública aquest setmanari, fan vots y li desitgen llarga vida, sempre que bon acort en ses lliures polítiques, les quals, en aquests moments d'aturament del sentiment republicà y nacionalista, han d'ésser ostensiblement, fentment es catalitzants y progressives, venint així a treballar de dret per la consecució de les nostres idees y per consegüent l'assoliment complet de les tant temps somniades reivindicacions de Catalunya.

JOSEP MUNNE

Notes polítiques

La desfeita del lerrouxisme

Tots els periòdics republicans d'Espanya comenten la separació dels diputats Azzi y Bernal del partit radical que acapella en Lerroux. Tots menys «El Progreso», naturalment, que encara no n'ha donat compte.

Aquesta separació ve a ésser per en Lerroux un cop greu perquè representa l'apartament de la seva política del nucli més gros de ciutadans que semblava seguir-lo, després del que't va Barcelona. Després de la dissidència dels tres regidors del nostre Ajuntament, la separació dels dos diputats valencians de la ja poc nombrosa minoria lerrouxista, demostra que hi ha molt de corat y podrà en aquesta agrupació y en aquesta política pseudorepublicana del gran amic den Canalejas.

Potes la sortida del lerrouxisme d'aquells dos diputats republicans, a Barcelona no hi tinguí un gran resó, com no signi el natural creixement de desesperansa y entusiasme dels nostres; però en la política general d'Espanya sí que hi tindrà una gran repercussió y causarà als pocs prestis de la pandilla radical un greu perjudici. Quedarà aquesta localitzada a Barcelona—ja qu'el nucli de Madrid és insignificant y més insignificant encara's de Saragossa y altres capitals espanyols—y encara a la nostra ciutat minvada per baralles, dissidències y fondissims vicis que han d'acabar amb ella abans de poc.

Aquest, més o menys atenuat, és l'estat de opinió que expressen els diaris espanyols, al tractar de la lleble decisió dels senyors Azzi y Bernal.

La «Jovenut F. N. R.»

El pròxim dijous, a les deu de la nit, se reunirán en el C. N. R. del carrer de Pelai, el Consell General de la «Jovenut F. N. R. de Barcelona».

L'U. F. N. R. y la Mancomunitat

En l'express d'ahir sortiren cap a Madrid els diputats a Corts don Pere Corominas y don Jaime Carrer, nostres amics. Com es sabut porten l'intent d'intervenir en el debat que'l Projecte de llei de Mancomunitats deu suscitar.

Preguntem a nostres amics, quines eren les seves impressions sobre'l futur desenvolupament del debat parlamentari, y no volgueren avançar opinions que formades d'aquí estant no tindríen cap segura base. No cal dir que l'impressió que'l projecte hi produïa era ben poc agradable.

Mentres s'esperava l'arribada del tren, una aferrada representació d'estudiants y enginyers industrials, guiat per son president senyor Rull, s'aferraren al senyor Carrer pera parlar-li del seu ple, eren en discussió a la Cambra. Els molt fàcil que'l senyor Carrer hi prengui part en defensa de la justa causa perquè huiem els enginyers industrials.

Al arrencar el tren una forta solva d'aplandiments donà comiat als viatgers il·lustres.

Telegrama

Abans d'ahir fou enviat a Madrid pel Foment del Treball Nacional un telegrama dient que aquella entitat apleada l'orientació nascuda pel projecte de Mancomunitats.

Aixarop de Fostat de Cals gelatinós

CASADESUS

del Dr. CUIXART

— TÒNIC RECONSTITUENT —

De gran valor a l'època de la creixença del nen, a 50 ptes. en farmacies y Arcdel Teatre, 21, Baraa.

(1) Discurs d'entrada en l'Academia de la Historia en 18 d'abril de 1886.

Questions agrícoles

Els adobs químics en l'austral

El cultiu de l'austral és de gran interès per l'agricultura, no solament perquè proporciona un bon foratge verd, sinó perquè enriqueix el terreny en que ha regat en matèria orgànica i en nitrogen, deixant bones condicions per als cultius que l'segueixen.

L'augment de producció i la perillositat de la producció dels camps d'austral, deuen, doncs, merèixer la preferència atenció del pagès. Una collita de 10.000 kilos d'austral per hectàrea, preu aproximadament: 308 kilos de nitrogen, 60 i mitg d'àcid fosfòric i 187 de potassa.

En quant al nitrogen se l'assimila l'austral, com planta leguminosa, de l'aire atmosfèric, de manera que resulta inútil en aquest cultiu l'aplicació de costosos adobs nitrogenats i de mal emplaçament, ja que el nitrogen constitueix de més valor és el nitrogen.

No passa lo mateix amb el fòsfor i la potassa. Aquestes dues substàncies fertilitzants, segons la riquesa del sol, hi haurà que suministrar-les en major o menor abundància, en forma d'adobs fosfatats i potàssics, puig si una d'elles falta, la producció minva.

Passa sovint que la producció d'un camp d'austral es reduïx notablement al cap d'alguns anys, atribuïnt això als agricultors, en la majoria dels casos, a una degeneració o a malaltia, mentre que, en realitat, no és degut més que a la manca d'alimentació adequada, com han vingut a demostrar experiments pràctics realitzats per il·lustrats agricultors.

Així, per exemple, don Joan Borrell i Mesures, de Campllong, Girona, amo d'un camp d'austral de quatre anys (terreny silo-anglès-català de secà) el qual, degut a una fertilització deficient en forma d'una sola i molt reduïda, fema una collita de la sembra, produïa cada vegada menors rendiments i aquests de mitjana collita, adobà una part del mateix a raó de 700 kilograms d'escoïres Thomas i 800 kilograms de kaïnita, deixant l'altra part sense fertilitzar.

El resultat fou el següent:

Producció no adobada, 3.480 kilograms; producció adobada, 5.460 kilograms.

Aplicant al camp d'austral, després d'una collita de 500 o 600 kilograms d'escoïres Thomas (6 la mateixa quantitat de superfosfat de calç 15-18 i 150 a 200 kilograms de sulfat de potassa, o idèntica quantitat de clorur potàssic en terres de bostans calcs), fàcilment pot regenerar-se la vegetació, augmentant el rendiment d'herba a quantitats molt remuneradores i conservant el camp en aquestes condicions durant uns vuit o deu anys, o més.

Generalment se recomana aquesta aplicació d'adobs en hivern i després de la darrera collita; però també en altres èpoques dona bon resultat.

Pels camps d'austral nous aconseguim el primer any l'empleu de les quantitats d'adobs anteriors indicades, adobs que deuen barrejar-se convenientment i espargir-se uns vuit dies abans de la sembra, enllocant-los per medi

d'una llaurada fonda, però que penetrin lo més possible en la terra, on els busquem els arrels de l'austral, que com es sabut profunditzen molt.

Els anys següents s'apliquen en hivern uns 250 o 300 kilos d'escoïres o superfosfat de calç i uns 60 a 100 kilos de sulfat o clorur de potassa.

Contra'ls nous pressupostos

S'ha reunit la J. D. del Circul de l'Unió Mercantil, tractant del conflicte plantejat pels projectes del ministre d'Hisenda pels que s'introdueixen nous augmentos en la contribució industrial i de comerç.

El president del Circul don Hilarió Guàrdia va donar compte dels treballs practicats per evitar tot redreç en les ja massa altes contribucions actuals, i sotmeté a la consideració de la Junta els acords presos en la reunió pública celebrada'l 13 del qual que som en els salons del Circul i dels quals ja en parlà oportunament la premsa. Va presentar també la Junta les adhesions rebudes d'altres entitats de Barcelona i la seva Província, i exposà'l resultat de les conferències celebrades amb els presidents de les demés corporacions econòmiques per a procedir totes de comú acord.

Havent acordat la Comissió de Pressupostos del Congrés obrir informació sobre'l projecte de pressupostos i disposicions complementaries, en les quals s'estableixen els canvis de preu, el President del Circul ha enviat al senyor Suñer i Lladó, que ho és d'aquella comissió els dades necessaris per a poder concorre a dit acte.

Ademés el Circul convocarà una altra reunió pública de contribuents en la qual se donarà compte de les gestions efectuades i es podrà acordar adequats a les exigències imposades per la campanya empresa.

Ampl referència al plan de reforma de les Tarifes del reglament de dita contribució industrial i de comerç, a l'objecte de corregir les deficiències de les mateixes i sense necessitat d'alterar les percentuals vigents, augmentant així indirectament els ingressos del Tresor, s'acordà obrir una informació entre els socis per a poder presentar el Circul un projecte de revisió lo més complet possible al ministre d'Hisenda. Per això fer, el Circul de l'Unió Mercantil envia als seus socis una carta que seguit per nota escrita o verbalment presentin a la Secretaria'l dades anteriors, observacions i reparos que puguin suministrar sobre la agrupació, la classificació i la distribució de les tarifes i de les seves classes i sobre'l contingut de cada una dels seus epígrafs, en l'intenció de que aquells contribuents que son víctimes dels defectes que's tracta de corregir, deuen aprofitar aquesta oportunitat per a obtenir una reparació.

En Pi hi portava quelcom d'original en les seves primeres idees filosòfiques, lo que ha format el nostre nacionalisme d'avui. A Espanya la seva doctrina portava una conseqüència immediata: la República lliure.

L'originalitat nacionalista don Pi se troba en el seu enamorament de l'Estat Mitjà, en que Catalunya era independent, així com Estats independents eren Castella i Andalusia; més els volia per unió, no per separar-los, deducint la constitució de la república federal espanyola.

Aquesta originalitat don Pi, li aportà'l seu sentiment de català; més en aquella època no podia parlar-se de la nacionalitat catalana.

El renouement de Catalunya's manifestava solament en els Jocs Florals, fets acadèmics, sense arrel en l'ànima popular. Allò no era la manifestació d'una existència nacional. En Clavé representa ja un avenç en aquest sentit; ensenya a cantar com el sab i ensenya a cantar al poble en la seva llengua.

El sentiment patriòtic i la consciència nacional no havia arribat al estat d'avui. Existia un sentiment purament provincià. El moviment era exclusivament universitari, no era catalanista. No tenia personalitat, que estava adormida i no apareixia amb la vigília d'avui.

Els seus homes escrivien en castellà i no donaven forma externa al seu pensament. De aquella època son les obres anònimes, sense cap mena de transcendència dels nostres autors. Nosaltres no parlem de la tradició de l'història, sino de la de l'amor que sentien per Catalunya. Tenim una deessa començada que no ve del segle XIX. Ens fan sentir l'història de Roma, la de la Reconquesta, ens fan aprendre de memòria tota la llista dels reis goths i ningu esmenta l'història de la seua època. Catalunya tenia una llengua, després creixia convents, seguíx la jaramba i la federalista Figueras manté el foc sagrat de la llibertat d'Espanya. Catalunya era la que volia la Revolució; els homes d'Espanya la feien i Catalunya dirigia. La Revolució del 68 es obra catalana representada l'acció per en Prim, en Figueras. Proclamada la República, Catalunya envia a les Corts més de cent diputats catalans. Era tot Catalunya que vivia Espanya.

Francesc de la República, Catalunya, derrotada, comença a sentir la seva personalitat i se'n torna a dintre de casa seva.

Apareixen els ideals catalanistes i tot el que el que ha estat fins llavors li queda aquell com, en el primer moment Catalunya es encaixa federal. Aquell moment es representa per l'Almirall.

Els homes lliberals eren amb els federals. En conseqüència, el catalanisme aplega a tota la gent conservadora en la primitiva Lliga de Catalunya.

Malgrat aquesta significació conservadora del primitiu catalanisme, en Pi manifesta per ell, en els seus articles de El Nuevo Régimen, les més vives simpaties i afirma que'l catalanisme son federals. Ell se mou per la raó, els altres per la tradició; en el fons el sentiment es comú. Els catalanistes callaven la seva opinió sobre la forma republicana, les idees democràtiques, les qüestions socials, el sufragi universal. Ens entendíem, deia, sino callàvem. No hi ha, doncs, diferència entre'l catalanisme i el federalisme sino en lo que aquell calla. A mida que van avançant els aconeximents i el catalanisme va deixant la seva primitiva significació tradicional, en Pi va sempre advocant per una perfecta relació entre catalanistes i federals. Units, deia, podriem transformar a Espanya. Felissos tots si poguéssim transformar-la amb la República.

Altavores, «Lo Somente» funda un grup lliberal catalanista. Van desapareixent les diferències i accentuava la coincidència, que no hauria passat de tal sense la guerra de Cuba, que's va apretar en un fons comú de sentiment, en defensa de les justes reivindicacions del poble cubà. Desde llavors, no hi ha diferències, tots son iguals. En Pi ve a Catalunya per presidir els Jocs Florals i altavores s'adona del sentiment català. Se pensava trobar la solució del problema espanyol en la filosofia i la troba en el fons del seu cor. Catalunya no s'havia revelat mai com altavores i en Pi se sent català com nosaltres.

Després de la mort don Pi, de la Lliga Republicana, se'n desprén un grup que accepta la República, la llibertat, la separació de l'Església del Estat, lo que deia en Pi que's separava dels federals.

Y's constitueix el nacionalisme Republicà i succeïx lo que havia de succeïr: apareix la Solidaritat i s'esborren les diferències que eren purament nominal. Quan declinà'l moviment de Solidaritat, els nacionalistes i els federals no poden separar-se. Originalment, filosòficament, se diferenciaren; més hi ha una realitat, un fet: la nacionalitat catalana. Aquest és el fet nou que ha substituït a la teoria vella, que no era més que l'expressió d'un sentiment no manifestat. El nacionalisme no es cosa nova: la doctrina piramidal, més que de la de Proudhon, la nacionalista naix de la don Pi i Margall.

En els temps d'avui, l'ambient està madur per a realitzar una nova teoria. Els partits s'han reït per donar la teoria comú. Vull que consti ben clarament: les teories en treballs científics, tenen un valor efectiu, no així en el nostre problema. Si hi ha una teoria, hi ha nacionalisme. Lo important no és la teoria. L'afirmació de la personalitat nacional de Catalunya no ve de les obres de l'Almirall, don Prat de la Ribera ni don Pi, sino de la seva sobirana voluntat; de la forma substantiva de Catalunya roçada com estat sobirà. Se troba en la seva voluntat de que's respecti el dret que té a usar de la seva llengua, a governar-se per si mateixa.

El mon europeu influïx a Catalunya avui com en temps de Napoleó primer. Altavores s'anava a la constitució de grans nacions per la reunió de petits estats, avui se va a una política interior de constitució de grans Estats a base de les petites nacions. N'és problema diplomàtic, sino manifestació d'un fet i d'una voluntat.

De les teories no'n vivim els pobles, sino que s'hi entrenen. Els ideals son carn viva. No tenim fe en la nova teoria que ha de venir, sino en la Catalunya que ha de venir.

No crec en diferències de rassa, no cal que sigui inferior ni superior Castella. Ell és un poble germà. Me basta sentir-me diferent per sentir-me lliure. No volem ésser estrangers. Per això fa riure que avui se parli encara de COMITES PROVINCIALES DEL PARTIDO ORGANIZADO EN MADRID.

Catalunya té hàbitus propis, té sentiment de família, dret civil propi, dret a la llibertat. Té dret a influir, en nom de la glòria, d'aquesta idea.

No's importa que hi hagi de caducitat, que pactin. El problema persisteix sense resol·dre. El cobert que's queda a casa seva; hem de reclamar l'implantació de les nostres doctrines llibertadores, no en nom de la teoria, sino de la de la don Prat de la Ribera ni de la de l'Almirall, sino en nom de la

que's cam de la nostra carn i sang ho fa nostra sang, en nom de Catalunya que nosaltres adorem, del cor de les nostres muntanyes. Balmes se sentia més estranger al país que l'Ebre que's Pirineus. Hem de sentir l'orgull català. Tenim dret a l'immortalitat. Els nostres homes, escrivint en castellà, han sigut els fadrins externs de la civilització castellana.

Durant trenta anys en que's lliatats no escrivien en català, Catalunya era un poble mort. No hom donat res a la civilització castellana. Si hem d'influir, ha de ser com a catalans. Les teories el vent se les emporten.

Houssaquí, deficientment extraïda la magnífica conferència don Pere Corominas. Durant el seu desenvolupament repetides vegades, les paraules del conferenciant eren acollides amb ardorosos aplaudiments.

Al finalitzar, una immensa foratada, interrompible oació ressonà per tota la sala. El senyor Gay donà per acabat l'acte amb cançons i cançons cançons.

La Mancomunitat

Reunió dels presidents de les Diputacions

A les quatre d'hora a la tarda se van reunir a la secretaria del Palau de la Diputació els senyors presidents de les Diputacions de Barcelona, Tarragona i Girona, don Enric Prat de la Ribera, don Antoni Estivill i don August Riera i Pau, per estudiar el projecte de la Mancomunitat, que va llegir el Congrés el propi passat dissabte.

El president de la Diputació de Lleida, don Josep Gil i Dorca, no hi pogué assistir per trobar-se actualment a Madrid amb la comissió que gestiona el compliment de l'Assemblea de Noguera-Pallaresa. Amb tot, ditsius va conferenciar per telèfon amb el senyor Prat de la Ribera, tractant de la reunió convocada per avui.

La reunió, que fou rigorosament secreta, va acabar a un quart de set de la tarda. Al sortir van manifestar als periodistes que esperaven que havien fet un detallat estudi del projecte de la Mancomunitat presentat pel Govern del senyor Canalejas, així com també de les modificacions que s'hi podien fer a l'objecte de que les possibles la formació de la Mancomunitat tal com la tenen estudiada les Diputacions de Catalunya.

També van estudiar les esmenes que s'hi poden presentar per a que'l projecte sigui modificat en el sentit al·ludit i aquestes, que són solament quatre o cinc, seran comunicades als diputats i senadors catalans recomanant-los que les hagin seves y que treballin en l'esmentat sentit.

També, en la mateixa comunicació que se'ls hi dirigirà avui se'ls hi farà present la conveniència de que vagin al Parlament i redoblin les seves activitats per a que'l projecte pugui quedar convertit en llei dins de l'actual període de sessions.

A preguntes que li van fer alguns periodistes, va contestar el senyor Prat de la Ribera que's presidents de les Diputacions per ara no pensen anar a Madrid, tota vegada que la feina és a les Corts i allí aniran els diputats i senadors catalans.

Acabada la sessió, els tres presidents van dirigir un telegrama al senyor Canalejas donant-li compte de la mateixa i aprofitant les gestions que realitzen els representants de Lleida pro Noguera-Pallaresa.

Una segona fou telegrafiat al senyor Gil Dorca.

El senyor Riera i Pau va marxar en l'express d'Avui a Girona.

El senyor Estivill passarà uns dies en aquesta ciutat.

Sessió de l'Ajuntament

Hi ha alguna especulació per lo que pugui passar. El públic es bastant nombros. No obstant se diu que en lo del «Saturno Parcs» que es lo que podria promoure discurs més apassionat, s'ha arribat a un acord. Així sigui.

A tres quarts de sis el senyor Sostres declarà oberta la sessió. Se llegí l'acta de l'anterior, que es aprovada.

Despaig oficial

Ofici de l'alcaldia traslladant l'acord de la R. A. de M. referent a la conveniència de donar a la publicitat uns senyalles regles reguladores legades en els més elementals principis de l'higiene individual, en previsió del desenvolupament possible d'una epidèmia colèrica.

Acabat el despaig oficial l'alcaldia proposa, acordant-se de conformitat, que l'orde de la sessió sigui: proposicions urgents que quedaran sense vot ni discutir en la sessió passada; orde del dia que quedà pendent en la mateixa sessió; orde del dia de la sessió present, y dictàmens de sobre la taula.

Proposicions pendents

La professió de Corpus y la banda
Proposició per a que la Banda Municipal vagi a la professió de Corpus. Rebutjada en votació nominal per 17 vots contra 15.

Els gegants
Proposició don Garriga, Vallet i Condominas demanant 1.000 pessetes perquè s'arreglin els gegants per poder sortir per Corpus.

La cometa en Soriano.
La primera part de la proposició que demana que s'autoritzi a l'alcaldia per fer sortir els gegants es aprovada per unanimitat. La segona que demana 1.000 pessetes per arreglar-los es aprovada per 18 vots contra 13.

En Soriano, altres llocauistes han fugit del saló a l'hora de votar.

El senyor Mir explica el seu vot favorable, dient que per a sortir els gegants hi ha que haver una consensuació y com que ell, president de Governació, no vol trobar-se amb dificultats, per això ha votat en pro de la consensuació. (Rumors en els llocauistes. En Soriano y en Lladó demanen la paraula. Més rumors.)

El president: El senyor Soriano no pot parlar, perquè ha pres part en la discussió. En Soriano: Jo tinc d'explicar el vot. El president: No pot fer-ho perquè hi ha un acord consensuatiu prohibit. (Rumors. En Soriano queda mort.)

Se llegí l'acord y en Soriano encara insistí, però a cops de campana el president l'obligà a callar.

En Lladó diu que es ridícul dir-se radical y votar perquè els gegants vagin a la professió.

En Mir protesta y aixegàx que no volia la consensuació es tènoria. (Cris entre radicals.)

La moxiganga del dimenge

S'aprovà una proposició perquè vagi la Banda dimenge vinent a la moxiganga que's celebrarà al Tibidabo.

També se n'aprovà un altre pertinenent a escorxadors y que no té importància.

Orde del dia

Per les regates

L'orde del dia de la sessió passada es aprovada sense que hi hagi la menor discussió.

Alguns dictàmens, molts pocs, queden demanant la taula.

Se dona compte, aprovense, d'una proposició que demana se vegin 500 pessetes per comprar una copa per les regates properes.

Y s'entra a l'orde del dia present.

Els kioscos
El senyor Carreus combat uns dictàmens que proposen autoritzar posar taulas a alguns kioscos.

Els senyors Montoliu i Condominas procuran fer veure l'importància de la seva oposició. Aquest darrer sosté que'l kioscos són uns dels millors cients de l'Ajuntament.

El senyor Carreus presenta una proposició incidental demanant que d'aquí endavant no's deixin instal·lar taulas entorn dels kioscos. La defensa el seu autor y la combat el senyor Condominas. Aquell reïra la proposició, però en Figueras se la seva, defensant-la y demanant sobre d'ella votació nominal. En aquest segon període la combat el senyor Lluhi, demostrant l'impossibilitat de que l'Ajuntament aprovi la proposició, puig diversos acords municipals, incorporats a la vida econòmica de l'Ajuntament, consignen en els kioscos el dret d'establir taulas. Ademés ditsius aquestes taulas una font d'ingressos de la qual no's pot prescindir. A lo que hauria d'anar-se a regular l'establiment de taulas. En votació nominal es rebutja la proposició per 25 vots contra 6.

Els dictàmens s'aproven.

El congrés de forners
El dictamen de Foment que proposa concedir permís per a instal·lar una línia de forns elèctrics a Belles Arts, per moure les màquines que hi estaran instal·lades amb motiu del Congrés de forners que s'hi celebrarà, el combat el senyor Carreus y el defensen els senyors Domènech y Pich.

Per cert que entre's senyors Pich y Carreus se promou un curt incident, chorejat per rumors y tallat per la presència, per haver dubtat aquell de la bona fe d'aquest ni discutir.

Per fi y després d'haver-se aprovat alguns altres dictàmens, se torna a parlar breument d'aquest dictamen, reïr-lo en Pich, en nom de la comissió de Foment.

Lo del «Saturno Parcs»
Se dona compte del dictamen que proposa que'l «Saturno Parcs» sols pugui fundar-se de les nou del matí a les nou del vespre.

S'hi presenten tres esmenes. Una dels senyors Garriga, Vallet, Marcilla y Carrià, demanant que's fassi tancar el «Saturno Parcs» a la mateixa hora que'l demés espectacles. Altra del senyor Marió, demanant que per cànon pagat el «Saturno Parcs» 45.000 pessetes l'any. Y l'altra don Lladó y don Figueras, demanant que abans del primer de juliol estigué tancat el «Saturno Parcs», desallotjant la plèna d'Armes y que's tregui la concessió a rubans.

Se reïren la comissió de Foment per dictaminar sobre aquestes esmenes.

Damunt de la taula

Pera aprofitar el temps
Acabada l'orde del dia, el president (Mir y Miró) pregunta si se sospen la sessió essent que tornin els de Foment. A proposta del senyor Lluhi s'acorda entrar en el despaig de damunt la taula y tancar fent feina.

Y així se fa, aprovense uns 35 dictàmens sense discussió. Després de mitja hora de reunió, entren novament els de Foment.

L'Administració de la Sta. C.
Y seguint l'orde dels dictàmens s'aprova amb el que demana que's procedeixi a la elecció dels que han de representar a l'Ajuntament en la Junta Administrativa de l'Hospital de la Santa Creu.

En Figueras diu que hauria d'efectuar aquesta elecció el 3 de Maig, y havent ja passat, de sobre, aquest terme, es hora de procedir a l'elecció.

Y s'entra en Soriano, amb un dia hi cor. Perquè se sol veu mentres parla diu que no hi ha cap disposició que ordeni efectuar l'elecció en el dia que en Figueras ha dit. No compren, dits, aquesta manca del senyor Figueras, quan ell és el menys indicat per a demanar lo que demana, ja que essent revisor de comptes de l'Hospital, no's ha revisat. Si és que vol substituir en el càrrec de representant de l'Ajuntament en la Junta Administrativa de l'Hospital, jo no'l votaria.

An aquest discurs en Figueras hi contesta amb un altre ben alt de lo. No's tracta, diu, de comptes. Se tracta de elegir al representant de l'Ajuntament en la Junta de l'Hospital y si és que'l senyor Soriano vol tornar-hi, jo tampoc el votaria: estem tant a tants.

El senyor Marcilla sempre amable amb el senyor Soriano, demana que'l dictamen quedí sobre la taula, novament. En Figueras s'hi oposa. En Soriano no vol que's voti, per haver-se acordat avans no votar els dictàmens que donessin lloc a discussió (grans rialles. Veu:—Per mentres durs l'ausència dels de Foment, que ja son aquí.—En Soriano queda escorregut.)

Se vota si queda o no'l dictamen damunt la taula, acordant-se discutir per 24 vots contra 18. Nova victòria dels del carrer del Vidre.

Se presa a discussió'l dictamen però'l senyor Mir demana uns antecedents y se sospen per alguns moments el debat.

L'escàndol de tora
L'alcaldia ha proposat en el transcurs de la discussió que tois aquells dictàmens que sigin demanats que quedessin sobre la taula y que a tal demanda ningú s'hi oposés, hi quedessin. Però'l senyor Mir ha observat que podria fer-se així excepció en aquells dictàmens d'Instrucció y d'Higiene.

Sembla haver-se quedat així prò a trobar-se amb un dictamen d'Instrucció, uns demanant que quedí sobre la taula, opo'sant-hi d'altres.

Ampl tal motiu se promou l'escàndol de tora en aquesta sessió. Tòthom crida y ningu s'enten. L'alcaldia ho vol arreglar y ho espalla. La campanya presidencial no parà d'agitar-se.

Per fi en votació nominal s'acorda l'urgència del dictamen d'Instrucció que ha mogut tot l'esvalot.

Explicuen el vot els senyors Abadal y Lladó. Aquest diu que lo passat ha estat un escàndol per no discutir lo del Saturno.

Els mestres agregats
Y's passa a discutir el dictamen, que demana que's creïn 50 places de mestres agregats per aquelles escoles de matrícula superior a 80 deixebles.

El senyor Condominas hi presenta una esmena demanant que's mestres agregats se designin als professors que tenen més deixebles. La comissió no l'admèt, segons parer dels senyors Ferrer. El seu autor la defensa, anant-se'n un debat en el que, ademés dels dos esmentats regidors, hi intervé'l senyor Carreú. L'esmena en votació nominal es reïrada per 23 vots contra 8.

Seguidament s'aprova'l dictamen.

Protesta del carrer del Vidre
Se llegí y s'aprova un dictamen autoritzant posar telèfon a una dependència municipal.

En Lladó protesta, perquè diu que l'acort es sols de deixar passar els dictàmens de Sanitat y Instrucció. Si es qüestió, diu, de que passí tot, durant els acords del Congrés, que's digni, perquè declararem que's fassi la voluntat del més desahugat, anant-nos tots.

El senyor Mir procura arreglar-lo, però no aconseguix emmarcar els del Carrer del Vidre, que per bon de l'adó manifesten no estar disposats a que lo del Saturno no's discuteixi.

Després en Lladó, en Guifalons y en Figueras, fan quedar damunt la taula tots els dictàmens que's llegíren.

Hi ha un regidor—aquell regidor—que murmura de que això's fassi.

En Guifalons—Si S. S. ens ho ha enenyalat així.

En Figueras—Faigó que'm dona la gana! (Rialles y cops de campana del president.)

Passa un altre dictamen de Sanitat y Beneficència amb autorització de tothom y escaçen el senyor Esteve Marató, però que's passà un que ja s'havia acordat quedà sobre la taula. Amb tal motiu se promou un altre escàndol.

El senyor Rius, després, protesta de que s'hagi aprovat un dictamen aprovant els comptes de la comissió d'Assis, que hi havia damunt la taula a petició seva, sense haver-se'n discutit.

El senyor Rius protesta a cris, calificant d'atropellat lo que s'ha fet. Realment per passar aquells comptes d'amagatots, es intolerable. Ja'n parlaré.

Després, a tres quarts de deu, s'acorda prorrogar la sessió, per 26 vots contra 11.

Després a empentes y rodolons se vota, també nominalment, que's fixi un terme de duració a la sessió. Així s'acorda per 23 vots contra 13. Després se decideix que la prorrogació sigui per una.

Devant d'aquest acord, en Guifalons demana que's discuteixi desseguida lo del «Saturno Parcs». Però no s'acorda res.

El senyor Matons demana que's torni a votar el dictamen dels comptes de la comissió d'Assis, ja que'l senyor Rius vol impugnar-lo.

Els comptes d'Assis
El senyor Matons, de la comissió, diu que ell no hi té inconvenient y proposa que's fassi tal com el senyor Matons demana si es que's demés individus de la comissió no hi tenen inconvenient.

El senyor Serrallana creu que no's pot tornar sobre lo fet. Sent lo passat per tractar-se del senyor Rius, però opina que lo que s'ha acordat no té transcendència per quan encara ha de venir un dictamen d'hisenda y aleshores deia que's podrà discutir els comptes.

El senyor Rius, demostant l'importància del dictamen que s'ha aprovat, per quan amb el dictamen d'Assis, que es precisament lo que s'havia de discutir. Explica seguidament com ha passat aquest dictamen amb tot y que en el marge hi porta el seu nom per haver indicat que volia discutir-lo. Ademés, aquest dictamen, diu, ve tal com ve, perquè un individu de la comissió no's mostrava conforme amb aprovar els comptes. (El senyor Matons:—Es cert.) Jo, diu el senyor Rius, aclarir lo que's meus companys de Consistori acorden, però si això queda així, fare una interpretació als individus que aquell que's hauria de discutir (molt bé, molt bé, en les minories).

Rectifica'l senyor Matons, y el senyor Mir, que intervé, creu que no's pot votar novament el dictamen. La qüestió podria salvar-se amb una proposició incidental, que'l senyor Rius mateix ha dit que té presentada y que podria donar-li totes les satisfaccions.

Intervé el senyor Abadal, explicant com se realitzen les diverses menes que hi han en els votacions. Però dubta de que s'hagi en l'acord de votació, perquè en votació ordinària, quan hi ha disparitat, no hi ha manera de posar-ho en clar, y aquí no vot

ESPECTACLES
Teatre Circ Barcelonès
Teatre Apolo
GRANS CINEMATOGRAFES
Avui sessions completes de quatre a set tardes i novet a dotze nit.
PREUS ECONOMICS
20 PELICULES, 20
de veritable estrena, entre elles, además de les darreres estrenes de Pathe: «Babilay desoladora», «Marion», «El revolver de chocolate», «Revista Pathe's Carrera de Automóviles Copa España», «El calvario de una madre», «Exaltada WANDA (700 metres)», «Sobre la mina agnata», «Fuera de la Independencia» (colossal película americana de 700 metres).

TEATRE CATALA ROMEA
Avui dimecres, nit a un quart de deu: EL JULIAR y ARSENIO LUPIN. Dijous: Benefici Marín de Lora. EL AMO y EL OSO MUERTO. Divendres: Estrena COBA RINA. Dimecres de penitència de la companyia. Se despacha a comptaduria.

Teatre Tivoli Avui, dimecres tardà, a 2 quarts de sis. Butaques, 0,70 pessetes; entrada, 0,25 cèntims. Deliciós Vermouth (2 actes).

Canto de Primavera
veritable acri del mestre Luna. Nit, a un quart de deu. Butaca, 2 pessetes; entrada, 0,25 pessetes. El millor i únic programa de Barcelona. — Primer: (2 actes) «Canto de Primavera», grandiosa i brillantíssima desfilada de tota la companyia i chors cantant els grans himnes dels estudiants. — Segon: Exit immens.

El cuarteto Pons
a riure al Tivoli. Demà dijous, tardà, a les quatre, grandiosísim de moda, preus econòmics. — Primer: «Canto de Primavera». — Segon: «El cuarteto Pons». Nit: «Grandiosísim festival aragonès». — Dimecres: Estrena, la magnífica opereta en 3 actes, «Maria Thompson», arregle de F. Macre i Rayzons y un celebrat mestre.

TEATRE NOVELTATS — Temporada d'istiu. — Companyia dramàtica.
MARIA GUERRERO
FERNANDO DIAZ DE MENDOZA
Continúa obert labono pera 15 funcions de MODA a diluns, dimecres y divendres.
Inauguració 1.º de juny 1912

TEATRE COMIC — Gran companyia dirigida per Ricard Güell i Julià Vivas, de la que formen part la genial Pilar Martí, Angelina Villar y Pep Viñas. — Avui, dimecres 28 Nit a un quart de deu especial, 35 cèntims. Colossal funció amb l'obra de

IMMENS EXIT
perteneixent al Gran Exit del GUIGNOL LIRIC estrena del Moulin Rouge de París

LOS APACHES
Programa selecte Primer: La opereta en un acte del gran Leotilde L. SISTRATA, inconceivable presentació i interpretació Segon: La opereta en tres actes SOLDADITOS DE FLOMO, Triomf de la Companyia. Tercer: Novetat teatral LOS APACHES DEL SEBASTO presentant tota la Companyia decorada non. Divendres definitivament «Abierta toda la noche» Demà: Dijous Matinée amb l'obra de «Exit, LOS APACHES». — Se despacha a comptaduria.

LA RABASSADA
MUSIC-HALL
Tots els dies, selecta funció de 10 a 12 nit, per distingides artistes.
HOTEL-RESTAURANT
obert dia i nit. Gabinet particular. Cuina de primera. Servei a la carta y cuberts desde cinc pessetes. Telèfon número 7.648.
Concerts
en el Saló Menador del Restaurant de 1 a 3 tardes y de set a nou nit, per una orquestra de professors dirigits per el mestre Pérez Cabrero.

Atraccions Americanes
Scenic Railway, Water Chute, Bwving, Alloys, Cake-Walk, Casa Encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Passeig, etc.
Través directe desde la Plassa de Catalunya a la Rabassada.

Turó Park
Pròxima inauguració

Saturno Parc
Centre de recreus y atraccions. Obert y amenizat per la banda del Regiment d'Alcàntara, tots els dies tardes y nit y festius pel dematí de 10 a 1.
Entrada de passeig, 10 cèntims.

Concerts

Palau de la Música Catalana

DIMARS 4 Juny a dos quarts de deu del vespre CONCERT.

Joan Manen

orquestra dirigida pel mestre LAMOTE DE GRIGNON. Programa, MAX-BRUCH; SAINT-SAENS; BEETHOVEN; MANEN.
Localitat al Orfeó Català — de 4 a 6 tardes de dos quarts de 10 a 11 nit. Encarrecs al Conserge, Telèfon 20.

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - JUNIOL 3

Nit: Grandiosí exit de la célebre diseuse

NITA-JO

En obsequi del públic que no pot assistir a les funcions de nit, NITA-JO penirà part en l'especial de les tardes 28, 31 de Maig y 4 de Juny.

Entrada lliure. Butaques sense pagh.

ALOÍZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Totes les tardes, a les tres: Gran troupe de Varietés.

Totes les nits, a les deu **La 3.ª Revue de l'Aleazar** (Grandiosí exit)

Edén Concerti-Music-hall Pariseno

Cinematograis

Royal Cine

Aribau 4 y 6, Jardins de la Universitat.

Especial programa per avui, DIA DE MODA Exit colossal de LA COMEDIANTE 900 metres. GRANS ESTRENES DE AVUI. «El martirio de San Esteban» «La recomendación» «El precio de una falta» «El usurpador» «Carreras de volutres» «Copa España» Demà magníficas sessions. Avui grandiosí programa, 14 Peliculas de exit «La Comedianta» «El precio de una falta» «El usurpador» y altres, amb les estrenes «Revista Pathe 167» «Astucia de Max Linder» «Muchacha amante».

Ideal Cine

Corts, 605 y 607, entre Passeig de Gracia y Rambla de Catalunya.

Preclós programa importants estrenes.

«Entierro del rey de Dinamarca» «X... el misterioso» «La venganza del conde» «Viento caprichoso» «El subordinado astuto» etc. Y si arriba, se estrenarà la sensacional película de actualitat «Fuera de la Ley» segona part de «El automóvil gris».

Demà DIJOS INFANTIL

Gran saló cine Doré

Avui dimecres grans sessions de cinematograf

4 Colossals atraccions 4

Les hermosísimas BELLES OTOP amb sos balls a transformació y decorat propi. Debut Debut de les hermoses germanes CLARASOL parella de cant y ball. Exit, tots els dies més gran de

Freres Camara

acrobates amb sos jocs icaris. L'hermosísim canzonetista

PAQUITA ESCRIBANO

amb sos novissims y variat repertori. Divendres dia 31 debut de DORA LA GITANA.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3,50 Els divendres, bonillabais. Dissabtes, menad corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

28 de maig de 1912

Moviment de Borsa

Malgrat el malestar general de la plassa per les noves que's reben del curs de la vaga carillera, els nostres valors se mantenen regularment animats.
A París tanca l'exterior espanyol a 94,90; els Nords a 472,00; els Alacants a 461,00; els Andalusos a 313,00, y els Plats a 449.

BORSA DE MADRID
Interior comptat 85,05
— 11 de mes 85,05
— 12 de mes 85,05
— 13 de mes 85,05
— 14 de mes 85,05
— 15 de mes 85,05
— 16 de mes 85,05
— 17 de mes 85,05
— 18 de mes 85,05
— 19 de mes 85,05
— 20 de mes 85,05
— 21 de mes 85,05
— 22 de mes 85,05
— 23 de mes 85,05
— 24 de mes 85,05
— 25 de mes 85,05
— 26 de mes 85,05
— 27 de mes 85,05
— 28 de mes 85,05
— 29 de mes 85,05
— 30 de mes 85,05
— 31 de mes 85,05

BORSA DE BARCELONA
Cotissació oficial
Londres, 90 dies vista 26,41
— xec 26,81
— 120 dies 26,81
— 180 dies 26,81
— 240 dies 26,81
— 300 dies 26,81
— 360 dies 26,81
— 420 dies 26,81
— 480 dies 26,81
— 540 dies 26,81
— 600 dies 26,81
— 660 dies 26,81
— 720 dies 26,81
— 780 dies 26,81
— 840 dies 26,81
— 900 dies 26,81
— 960 dies 26,81
— 1020 dies 26,81
— 1080 dies 26,81
— 1140 dies 26,81
— 1200 dies 26,81
— 1260 dies 26,81
— 1320 dies 26,81
— 1380 dies 26,81
— 1440 dies 26,81
— 1500 dies 26,81
— 1560 dies 26,81
— 1620 dies 26,81
— 1680 dies 26,81
— 1740 dies 26,81
— 1800 dies 26,81
— 1860 dies 26,81
— 1920 dies 26,81
— 1980 dies 26,81
— 2040 dies 26,81
— 2100 dies 26,81
— 2160 dies 26,81
— 2220 dies 26,81
— 2280 dies 26,81
— 2340 dies 26,81
— 2400 dies 26,81
— 2460 dies 26,81
— 2520 dies 26,81
— 2580 dies 26,81
— 2640 dies 26,81
— 2700 dies 26,81
— 2760 dies 26,81
— 2820 dies 26,81
— 2880 dies 26,81
— 2940 dies 26,81
— 3000 dies 26,81
— 3060 dies 26,81
— 3120 dies 26,81
— 3180 dies 26,81
— 3240 dies 26,81
— 3300 dies 26,81
— 3360 dies 26,81
— 3420 dies 26,81
— 3480 dies 26,81
— 3540 dies 26,81
— 3600 dies 26,81
— 3660 dies 26,81
— 3720 dies 26,81
— 3780 dies 26,81
— 3840 dies 26,81
— 3900 dies 26,81
— 3960 dies 26,81
— 4020 dies 26,81
— 4080 dies 26,81
— 4140 dies 26,81
— 4200 dies 26,81
— 4260 dies 26,81
— 4320 dies 26,81
— 4380 dies 26,81
— 4440 dies 26,81
— 4500 dies 26,81
— 4560 dies 26,81
— 4620 dies 26,81
— 4680 dies 26,81
— 4740 dies 26,81
— 4800 dies 26,81
— 4860 dies 26,81
— 4920 dies 26,81
— 4980 dies 26,81
— 5040 dies 26,81
— 5100 dies 26,81
— 5160 dies 26,81
— 5220 dies 26,81
— 5280 dies 26,81
— 5340 dies 26,81
— 5400 dies 26,81
— 5460 dies 26,81
— 5520 dies 26,81
— 5580 dies 26,81
— 5640 dies 26,81
— 5700 dies 26,81
— 5760 dies 26,81
— 5820 dies 26,81
— 5880 dies 26,81
— 5940 dies 26,81
— 6000 dies 26,81
— 6060 dies 26,81
— 6120 dies 26,81
— 6180 dies 26,81
— 6240 dies 26,81
— 6300 dies 26,81
— 6360 dies 26,81
— 6420 dies 26,81
— 6480 dies 26,81
— 6540 dies 26,81
— 6600 dies 26,81
— 6660 dies 26,81
— 6720 dies 26,81
— 6780 dies 26,81
— 6840 dies 26,81
— 6900 dies 26,81
— 6960 dies 26,81
— 7020 dies 26,81
— 7080 dies 26,81
— 7140 dies 26,81
— 7200 dies 26,81
— 7260 dies 26,81
— 7320 dies 26,81
— 7380 dies 26,81
— 7440 dies 26,81
— 7500 dies 26,81
— 7560 dies 26,81
— 7620 dies 26,81
— 7680 dies 26,81
— 7740 dies 26,81
— 7800 dies 26,81
— 7860 dies 26,81
— 7920 dies 26,81
— 7980 dies 26,81
— 8040 dies 26,81
— 8100 dies 26,81
— 8160 dies 26,81
— 8220 dies 26,81
— 8280 dies 26,81
— 8340 dies 26,81
— 8400 dies 26,81
— 8460 dies 26,81
— 8520 dies 26,81
— 8580 dies 26,81
— 8640 dies 26,81
— 8700 dies 26,81
— 8760 dies 26,81
— 8820 dies 26,81
— 8880 dies 26,81
— 8940 dies 26,81
— 9000 dies 26,81
— 9060 dies 26,81
— 9120 dies 26,81
— 9180 dies 26,81
— 9240 dies 26,81
— 9300 dies 26,81
— 9360 dies 26,81
— 9420 dies 26,81
— 9480 dies 26,81
— 9540 dies 26,81
— 9600 dies 26,81
— 9660 dies 26,81
— 9720 dies 26,81
— 9780 dies 26,81
— 9840 dies 26,81
— 9900 dies 26,81
— 9960 dies 26,81
— 10020 dies 26,81
— 10080 dies 26,81
— 10140 dies 26,81
— 10200 dies 26,81
— 10260 dies 26,81
— 10320 dies 26,81
— 10380 dies 26,81
— 10440 dies 26,81
— 10500 dies 26,81
— 10560 dies 26,81
— 10620 dies 26,81
— 10680 dies 26,81
— 10740 dies 26,81
— 10800 dies 26,81
— 10860 dies 26,81
— 10920 dies 26,81
— 10980 dies 26,81
— 11040 dies 26,81
— 11100 dies 26,81
— 11160 dies 26,81
— 11220 dies 26,81
— 11280 dies 26,81
— 11340 dies 26,81
— 11400 dies 26,81
— 11460 dies 26,81
— 11520 dies 26,81
— 11580 dies 26,81
— 11640 dies 26,81
— 11700 dies 26,81
— 11760 dies 26,81
— 11820 dies 26,81
— 11880 dies 26,81
— 11940 dies 26,81
— 12000 dies 26,81
— 12060 dies 26,81
— 12120 dies 26,81
— 12180 dies 26,81
— 12240 dies 26,81
— 12300 dies 26,81
— 12360 dies 26,81
— 12420 dies 26,81
— 12480 dies 26,81
— 12540 dies 26,81
— 12600 dies 26,81
— 12660 dies 26,81
— 12720 dies 26,81
— 12780 dies 26,81
— 12840 dies 26,81
— 12900 dies 26,81
— 12960 dies 26,81
— 13020 dies 26,81
— 13080 dies 26,81
— 13140 dies 26,81
— 13200 dies 26,81
— 13260 dies 26,81
— 13320 dies 26,81
— 13380 dies 26,81
— 13440 dies 26,81
— 13500 dies 26,81
— 13560 dies 26,81
— 13620 dies 26,81
— 13680 dies 26,81
— 13740 dies 26,81
— 13800 dies 26,81
— 13860 dies 26,81
— 13920 dies 26,81
— 13980 dies 26,81
— 14040 dies 26,81
— 14100 dies 26,81
— 14160 dies 26,81
— 14220 dies 26,81
— 14280 dies 26,81
— 14340 dies 26,81
— 14400 dies 26,81
— 14460 dies 26,81
— 14520 dies 26,81
— 14580 dies 26,81
— 14640 dies 26,81
— 14700 dies 26,81
— 14760 dies 26,81
— 14820 dies 26,81
— 14880 dies 26,81
— 14940 dies 26,81
— 15000 dies 26,81
— 15060 dies 26,81
— 15120 dies 26,81
— 15180 dies 26,81
— 15240 dies 26,81
— 15300 dies 26,81
— 15360 dies 26,81
— 15420 dies 26,81
— 15480 dies 26,81
— 15540 dies 26,81
— 15600 dies 26,81
— 15660 dies 26,81
— 15720 dies 26,81
— 15780 dies 26,81
— 15840 dies 26,81
— 15900 dies 26,81
— 15960 dies 26,81
— 16020 dies 26,81
— 16080 dies 26,81
— 16140 dies 26,81
— 16200 dies 26,81
— 16260 dies 26,81
— 16320 dies 26,81
— 16380 dies 26,81
— 16440 dies 26,81
— 16500 dies 26,81
— 16560 dies 26,81
— 16620 dies 26,81
— 16680 dies 26,81
— 16740 dies 26,81
— 16800 dies 26,81
— 16860 dies 26,81
— 16920 dies 26,81
— 16980 dies 26,81
— 17040 dies 26,81
— 17100 dies 26,81
— 17160 dies 26,81
— 17220 dies 26,81
— 17280 dies 26,81
— 17340 dies 26,81
— 17400 dies 26,81
— 17460 dies 26,81
— 17520 dies 26,81
— 17580 dies 26,81
— 17640 dies 26,81
— 17700 dies 26,81
— 17760 dies 26,81
— 17820 dies 26,81
— 17880 dies 26,81
— 17940 dies 26,81
— 18000 dies 26,81
— 18060 dies 26,81
— 18120 dies 26,81
— 18180 dies 26,81
— 18240 dies 26,81
— 18300 dies 26,81
— 18360 dies 26,81
— 18420 dies 26,81
— 18480 dies 26,81
— 18540 dies 26,81
— 18600 dies 26,81
— 18660 dies 26,81
— 18720 dies 26,81
— 18780 dies 26,81
— 18840 dies 26,81
— 18900 dies 26,81
— 18960 dies 26,81
— 19020 dies 26,81
— 19080 dies 26,81
— 19140 dies 26,81
— 19200 dies 26,81
— 19260 dies 26,81
— 19320 dies 26,81
— 19380 dies 26,81
— 19440 dies 26,81
— 19500 dies 26,81
— 19560 dies 26,81
— 19620 dies 26,81
— 19680 dies 26,81
— 19740 dies 26,81
— 19800 dies 26,81
— 19860 dies 26,81
— 19920 dies 26,81
— 19980 dies 26,81
— 20040 dies 26,81
— 20100 dies 26,81
— 20160 dies 26,81
— 20220 dies 26,81
— 20280 dies 26,81
— 20340 dies 26,81
— 20400 dies 26,81
— 20460 dies 26,81
— 20520 dies 26,81
— 20580 dies 26,81
— 20640 dies 26,81
— 20700 dies 26,81
— 20760 dies 26,81
— 20820 dies 26,81
— 20880 dies 26,81
— 20940 dies 26,81
— 21000 dies 26,81
— 21060 dies 26,81
— 21120 dies 26,81
— 21180 dies 26,81
— 21240 dies 26,81
— 21300 dies 26,81
— 21360 dies 26,81
— 21420 dies 26,81
— 21480 dies 26,81
— 21540 dies 26,81
— 21600 dies 26,81
— 21660 dies 26,81
— 21720 dies 26,81
— 21780 dies 26,81
— 21840 dies 26,81
— 21900 dies 26,81
— 21960 dies 26,81
— 22020 dies 26,81
— 22080 dies 26,81
— 22140 dies 26,81
— 22200 dies 26,81
— 22260 dies 26,81
— 22320 dies 26,81
— 22380 dies 26,81
— 22440 dies 26,81
— 22500 dies 26,81
— 22560 dies 26,81
— 22620 dies 26,81
— 22680 dies 26,81
— 22740 dies 26,81
— 22800 dies 26,81
— 22860 dies 26,81
— 22920 dies 26,81
— 22980 dies 26,81
— 23040 dies 26,81
— 23100 dies 26,81
— 23160 dies 26,81
— 23220 dies 26,81
— 23280 dies 26,81
— 23340 dies 26,81
— 23400 dies 26,81
— 23460 dies 26,81
— 23520 dies 26,81
— 23580 dies 26,81
— 23640 dies 26,81
— 23700 dies 26,81
— 23760 dies 26,81
— 23820 dies 26,81
— 23880 dies 26,81
— 23940 dies 26,81
— 24000 dies 26,81
— 24060 dies 26,81
— 24120 dies 26,81
— 24180 dies 26,81
— 24240 dies 26,81
— 24300 dies 26,81
— 24360 dies 26,81
— 24420 dies 26,81
— 24480 dies 26,81
— 24540 dies 26,81
— 24600 dies 26,81
— 24660 dies 26,81
— 24720 dies 26,81
— 24780 dies 26,81
— 24840 dies 26,81
— 24900 dies 26,81
— 24960 dies 26,81
— 25020 dies 26,81
— 25080 dies 26,81
— 25140 dies 26,81
— 25200 dies 26,81
— 25260 dies 26,81
— 25320 dies 26,81
— 25380 dies 26,81
— 25440 dies 26,81
— 25500 dies 26,81
— 25560 dies 26,81
— 25620 dies 26,81
— 25680 dies 26,81
— 25740 dies 26,81
— 25800 dies 26,81
— 25860 dies 26,81
— 25920 dies 26,81
— 25980 dies 26,81
— 26040 dies 26,81
— 26100 dies 26,81
— 26160 dies 26,81
— 26220 dies 26,81
— 26280 dies 26,81
— 26340 dies 26,81
— 26400 dies 26,81
— 26460 dies 26,81
— 26520 dies 26,81
— 26580 dies 26,81
— 26640 dies 26,81
— 26700 dies 26,81
— 26760 dies 26,81
— 26820 dies 26,81
— 26880 dies 26,81
— 26940 dies 26,81
— 27000 dies 26,81
— 27060 dies 26,81
— 27120 dies 26,81
— 27180 dies 26,81
— 27240 dies 26,81
— 27300 dies 26,81
— 27360 dies 26,81
— 27420 dies 26,81
— 27480 dies 26,81
— 27540 dies 26,81
— 27600 dies 26,81
— 27660 dies 26,81
— 27720 dies 26,81
— 27780 dies 26,81
— 27840 dies 26,81
— 27900 dies 26,81
— 27960 dies 26,81
— 28020 dies 26,81
— 28080 dies 26,81
— 28140 dies 26,81
— 28200 dies 26,81
— 28260 dies 26,81
— 28320 dies 26,81
— 28380 dies 26,81
— 28440 dies 26,81
— 28500 dies 26,81
— 28560 dies 26,81
— 28620 dies 26,81
— 28680 dies 26,81
— 28740 dies 26,81
— 28800 dies 26,81
— 28860 dies 26,81
— 28920 dies 26,81
— 28980 dies 26,81
— 29040 dies 26,81
— 29100 dies 26,81
— 29160 dies 26,81
— 292